

СВОБОДЕНЪ ГРАЖДАНИНЪ

ОРГАНЪ НА ВАРНЕНСКОТО ЛИБЕРАЛНО БЮРО.

В. „Свободенъ Гражданинъ“ ще излиза единъ пътъ въ седмицата: Скъббота. Цѣната му е за година 5 лева, за половинъ година 3 лева въ прѣдплата. За странство, за една год. 10 зл. л., а за половинъ год, 5 зл. л. За обявления на първата страница се плаща прѣдплатено по 15 ст. на дума, на 2 и 3 стр. по 10 стот. на дума, а на четвърта страница по 2 ст. Всичко, което се отнася до вѣстника, испраща се до администрацията му въ гр. Варна,

Единъ брой 10 стотинки.

Редакторъ: Д-ръ П. РАНКОВЪ

МИТИНГЪ И МЯТЕЖЪ

Най сетнѣ и въ Варна стана земледѣл. митингъ (!). Общия селъ се истече въ морето. Ний сега можемъ спокойно да разгледаме какво отнесе тоя селъ и какво остави подирѣ си. Макарь и сѣщинското число на дошлите въ града ни за митингъ, и за работата си него денъ, селяни и да не надминаваше числото двѣ хиляди най-много,—ний обаче нѣма да споримъ за числото на участвуващите въ митинга селяни, нито съ самитѣ инициатори и ръководители на митинга, които въ резолюцията си казватъ, че биле грамадно множество нито пъкъ съ оппозиционеритѣ, които удвояватъ и утрояватъ това прѣувеличено число. Да допустимъ за минута, че 10 % отъ населението на окръга ни сж взели съзнателно участие на тоя митингъ, то съставлява ли болшинство и дава ли право на оппозицията да твърди, че цѣла Добруджа е противъ закона за десѣтка, противъ правителството? Либералната партия правеше митинги противъ миналитѣ режими съ по внушително и съзнателно болшинство само отъ граждани, съ извѣстни инициатори и съ опрѣдѣлена програма. Днешнитѣ тѣй-наръчени земледѣлчески митинги отъ какви хора сж ръководжтъ, каква цѣль преслѣдватъ и съ какви срѣдства се боржтъ, та да дадемъ правото на оппозицията да твърди, че тѣ сж отправени противъ правителството и неговитѣ мѣроприятия, а особено че сж нейно произведение? Прѣдъ насъ сж възванията и резолюциитѣ на разни земледѣлчески митинги, па чухме и видѣхме ораторитѣ на нашия митингъ. Какво ни казватъ тѣ изобщо? Отъ една страна въ възванията казватъ, че нѣма да се допуснжтъ да взематъ участие хора принадлежащи на която и да е партия, че земледѣлцитѣ сж далечъ отъ всякаква партизанска борба и че тѣ ще разискватъ само за подобрене на положението си; нѣщо повече, на нѣкои отъ митингитѣ сж се чували гласове „долу всѣкакви партии“! Отъ друга пъкъ страна, въ резолюцитѣ си казватъ: искаваме недовѣрие къмъ правителството, искаме растуриението на камарата, от мѣненieto на всички мѣроприятия, особенно закона за десѣтка, имѣюци за цѣль да поправятъ финансовото ни положение, и, най-сетнѣ, заплашватъ Кнѣза да не напуца България защото кръвопролития щѣли да станатъ. Е, добръ, какъ ще съчитаете тия противорѣчиви дѣйствия на едва повдигналия се селенинъ—земледѣлецъ, който е въ болшинството си безграмотенъ и ни най-малко още непосвѣтенъ въ нашитѣ държавни работи? Нѣма съмнѣние, че тая трагикомедия е съчинена отъ едни инициатори, а разиграна злѣ отъ актиори — селяни. Въ сжщността на това земледѣлческо

движение не е ли една партизанска шарлатания, отъ която и да било фракция, прѣдприе та съ единствената цѣль да спъни правителството, да постигне своитѣ егоистични цѣли, и да отиде нататъ? . . . Кждѣ,—всички разбирате! Ние въ миналия брой казахме на своитѣ политически противници да си неиграйтъ съ огъня, защото ще изгори и самитѣ тѣхъ и бѣхме прави да отправимъ тия искрени думи, като гледахме тѣхнитѣ прѣстѣпни агитации. Варненския митингъ незакъся да потвърди нашето дълбоко убѣждение, че земледѣлческото движение е искусствено, отъ позилнели партизани, които малко държатъ смѣтка, за бжджцето на самото земледѣлческо дѣло и отечеството ни. Да бждемъ по ясни, ний ще си послужимъ съ думитѣ на единъ отъ виднитѣ земледѣлци, ораторъ и инициаторъ на станалия, въ града ни митингъ: „въ нашето дѣло. г. Редакторе, трѣбва да различавате строго двѣ нѣща. експлоататори и експлоатируеми. Само единъ азъ съмъ дошълъ отъ общината ни и то затова, защото бѣхъ заставенъ съ разни заплашвания. Мжчно може да се противостои на тая надхана тълпа, която съ огънь и убийство ме застави да дойда. Не е ли ясно значението на митингитѣ отъ тия думи? . . . Ний питаеме, кой надхна тѣзи тълпа? Кой подклждаше огъня, който избухна прѣдъ самитѣ врата на окръжното управление и се угаси съ кръвта на единъ единственъ нещастникъ отъ с. Франга. Варнен. Околия, на име Ив. Димитровъ по занятие Калайджия? Правосждието, вѣрваме, скоро ще ни посочи виновницитѣ, защото прѣдъ насъ стои вече не една легална борба противъ извѣстно правителство, а просто едно злодѣяние едно смущение—единъ мятежъ, за прѣкрятванието на който, ако се невзематъ енергически мѣрки, ще ни доведе до много печални резултати. Ний трѣперимъ при мисльта, кждѣ може да ни завлече този редъ борба на нашитѣ неразбрани и безчестни противници! . . .

Нека кажемъ нѣколко думи за станалия окръженъ земледѣлчески митингъ тукъ на 5 Мартъ т. г.

Цѣла седмица прѣди деня на митинга, окръга ни се кръстосваше отъ агитатори — експлоататори, които съ разни лѣжки и подмамвания успѣха да заблудятъ една частъ отъ селското население и то тая, която може да вѣрва, че ще се осжществятъ тия мечти, съ които сж ги нахранили испѣденитѣ стражари, уволненитѣ кметове, фалиралитѣ селски дюкенджии, отдаденитѣ подъ сждъ селски писарушки и кметове и разни други праздноскитаюци се. Ний не видѣхме нито единъ отъ тия партизани да отиде по селата за агитация,

който сега се надпрѣварватъ съ телеграми и дописки до вѣстницитѣ, да увѣриватъ, че митинга е билъ тѣхенъ, т. е. отъ тѣхни партизани. Горкитѣ селени повѣрвали, че настжва денъ, когато нѣма да се плащатъ даждия, чиновницитѣ ще се назарятъ отъ тѣхъ като говедаритѣ, че въ село нѣма да се яви бирникъ или стражаръ, че войската ще се намали, че платата на Кнѣза ще се намали или други глупости, съ които може да се залъгва още нашия селянинъ; но най възмутителното е, че това блаженно за селянитѣ врѣме, щѣло да почне на 5 Марта, когато тѣ трѣбва да се явитъ на митингъ въ Варна, да си избержтъ *Министри, които ще управляватъ страната безъ всякакви закони и ще осжществятъ тѣхнитѣ мечти.* Тѣй сложена агитацията всѣкой може да си прѣдстави, като какви хора сж се явили на митинга: най-отчаянитѣ, най-разнебитенитѣ въ материалното си положение, най-развалениитѣ и най-невѣжитѣ, които иматъ причина да очакватъ такъво щастливо врѣме. Отъ спжскътъ на раненитѣ и убития, който по-долѣ публикуваме, се вижда какви хора сж биле водители на тоя митингъ. Знамена имаше 11. Митингътъ се откри отъ единъ бивши разсиленъ, македонецъ, който пѣма установено мѣстожителство. Оратори трима селяни на чело съ Никола Холевъ отъ Каварна и Димо Шиковъ, бивши Николаевски Общ. Кметъ, даденъ подъ сждъ за злоупотребление на 3000 лева общински пари. Тукъ му е мѣстото да поменемъ, че на едно отъ знамената бѣше изобразено волъ съ рало и съ надписъ, „другия волъ е продаденъ отъ бирника“. Всѣкой е свободенъ да си тълкува тая алигория, както щѣ, за насъ обаче е истина, че това не е родено отъ главата на земледѣлца, а отъ нѣкой младъ недоразвитъ читателъ на Карлъ Маркса. Всички присжтствующи на митинга селени бѣха въоружени съ мешета, още сурови, на скоро отсѣчени и обѣлени. Полицията не оказа ни най-малкото припятствие на събравшиитѣ се селени и даже не се показва на мѣстото на митинга. Ний забѣлѣжихме извѣстни тука партизани, които събирахж наоколо си групи, прѣврѣщаха ги и водяха на съборното мѣсто. Нѣма съмнѣние, че имъ се пришепвали на ухото по нѣщичко, потупвали по гърбитѣ и ги почерпваха, като при това ги регистрироваха всѣки въ своята партия. Взема се резолюция мирно, тихо, която намъ не се съобщи и която не е съчинение на селянитѣ, а на единъ адвокатъ. Часътъ бѣше 11 1/2 и врѣме насгаваше за обѣдъ. Ако цѣлѣта на селинитѣ бѣше само да присжтствуватъ на митинга и грѣмогласно да извикатъ „долу десѣтка“, то-

ва се постигна, така щото трѣбваше всѣкой да се разотиде мирно и тихо. Но, не! плътотидниѣ звѣрове намѣриха мършата си. Тѣ се впуснаха върху ѣ и всѣкой гледаше по голѣмъ жасъ да грабне. Истина е, че една частъ отъ селянитѣ веднага слѣдъ митинга се распрѣсна и отиде по селата, а другата бѣгомъ блокира Окрѣжното Управление и съ викове искаше освобождението на нѣкой си Пекаревъ, арестованъ въ Камчийскій участѣкъ, далечъ 40 километра отъ Варна, отъ властитѣ за извършване прѣстѣпление по чл. чл. 172 и

173 отъ наказателния законъ. За сѣция Пекаревъ стана рѣчь на митинга и се взе рѣшение, една депутация да ходатайствува прѣдъ Окр. Управителъ за освобождението му, ако е арестуванъ незаконно. Трѣбва да забѣлѣжимъ че г. Окр. Управителъ не е знаелъ затова арестуване до 9 часа сутрѣнъ сѣция день, до като не бѣ получилъ телеграмата на тукашния адвокатъ Кжневъ, отпратена прокурору и нему, съгласно чл. 7 отъ Углавнотъ Сждопроизводство. Какъ се отнесълъ Окр. Управителъ къмъ тая телеграмма, нека говори са

мата му резолюция. „Бързо. Околийскому Началнику. Ако Пекаревъ е задържанъ за извѣстно прѣстѣпление, да се произведе дознание и, съгласно виновността му, да се прѣдаде Слѣдователю или пустне. № 2340. отъ 5 Мартъ 1900 год.“.

За буйствата и прѣстѣпленията, които извърши тѣлната въ двора и прѣдъ входната врата на Окрѣжното Управление, слѣдъ 2 часа, нека говори слѣдующия официаленъ документъ:

„А К ТЪ“

Днесъ, на петий Мартъ, хиляда деветстотната година, въ помѣщеніето на окрѣжното управление въ гр. Варна, подписанитѣ съставихме тоя актъ за слѣдующото: Къмъ единадесетъ и половина часътъ, прѣди пладнѣ, слѣдъ митинга на селянитѣ изъ Варненския окрѣжъ противъ закона за десѣтъка, който стана на пазарната площадъ между старата болница и желѣзарската работилница въ града. безъ никакъвъ инцидентъ и намѣса на властѣта. — селянитѣ отъ митинга, на брой около хиляда петстотинъ души, потеглиха къмъ Окрѣжното Управление, начело съ флаговѣтъ си, на брой единадесетъ, на които между другото имаше написано: „долу закона за десѣтъка!“, дѣто се сирѣха, отъ къмъ общинската градина, съ викове „долу“ по адреса на властѣта, насилыха и влѣзоха въ двора на Окрѣжното управление, почти всички въорѣжени съ тояги и дървета. Слѣдъ виковеѣтъ „ура“ и нападателни противъ властѣта думи, много демонстративно поискаха освобождението на Юрданъ Пекаревъ, задържанъ на четвъртий того, вечеръта, въ Камчийския участѣкъ, при „Пола“, Варненска околия, по обвинението му по чл. чл. 172 и 173 отъ Наказателния законъ, като заявиха че искатъ да го освободятъ на сила. Извадиха се въ двора на управлението войницѣтъ (полурота), които отъ рано бѣха приготвени, за усиление на караули при окрѣжний затворъ, който се помѣщава въ сѣций дворъ, и защото се знаеше, че ще има буйства отъ страна на селянитѣ: 1) отъ агитациитѣ между тѣхъ, да се зацѣпаватъ съ оружје противъ закона и да нападѣтъ безъ страхъ властѣта; 2) отъ писаното въ вѣстникъ „Отгласъ“, издаванъ въ Варна, съ слѣдующото, помѣстено въ брой шестий, отъ вторий того, антрафиле: „Г. Ю. Н. Пекаревъ, редактора на в. Земледѣл. Ворба“, ми се оплака завчера, че той получилъ нѣколко анонимни писма отъ приятели, които му съобщавали, че противъ него се тѣкмѣло нѣщо Споредъ неговото мнѣние, всичко това ставало за дано се усуети назначеніи за въ Недѣля земледѣл. митингъ тукъ. Ние пъкъ днесъ сме задѣлжени да съобщимъ на земледѣлцитѣ, че г. Пекаревъ е вземалъ на врѣме всички мѣрки и че каквото и да се прѣдприеме противъ него и противъ другитѣ по събудени земледѣлци, отъ когото и да е, то ще бѣде ялово Митинга ще състои; на него ще дойде такъвъ свѣтъ, какъвто Варна не е виждала до сега. Само врѣмето може да погрѣше — ако се развали. А до часътъ, когато се открие митинга, никой не ще е въ положение да хване нито Пекарева, нито другитѣ по видни земледѣлци. Това съобщаваме по молбата на самия г. Пекаревъ“. 3) отъ случившето се на двадесетъ осмий Февруарий и първи Мартъ (отнеманието отъ стражаритѣ единъ арестуванъ и нападанието въ село Гевреклеръ на стражата съ гърмение) и 4) Възванието на Ю. Пекаревъ отъ двадесетъ първий Февруарий т. г., съ което съобщава на земледѣлцитѣ, че часътъ на отплатата е ударилъ, че земледѣлеца — народа се събуди отъ погребалния звонъ на партизанската камбана и да дойдатъ всички на митинга въ Варна на петий Мартъ, за да нанесатъ послѣдния ударъ и да не отстъпватъ въ нищо, като за зборно мѣсто опрѣдѣля площадъта задъ окрѣжната желѣзарница. Войницѣтъ се построиха въ разгнѣтъ строй. Въ това врѣме пристигна Коменданта на града Варна и Началникъ на Гарнизона, който лично увѣщаваше селянитѣ да си отидатъ мирно и тихо, защото вършатъ прѣстѣпление и той нѣма да допустне да извършатъ никакво нападение. Казваше имъ да си отидатъ и ако иматъ да искатъ или искажатъ нѣщо, да избератъ мирно депутация, която да събщи на Управителя желанието имъ. Тѣ не послушиха неговитѣ думи и постоянно навлизаха на вжтрѣ, съ оскърбителни викове къмъ властѣта. Комендантътъ, като видѣ настроението и за да може да позаплати тѣлната, заповѣда на войницѣтъ да бѣдатъ готови. Въ това врѣме пристигна и другата полурота, отъ казармата. Околийскій Началникъ, по распорѣждане на Коменданта, опита се съ стражаритѣ да отпѣди тѣлната, която се впусна къмъ тѣхъ съ дърветата и ги принуди да отстъпятъ, слѣдъ като имъ нанесе удари и хвърлише камъни върху имъ. Заповѣда се на единъ взводъ да отѣсни тѣлната, но и той бѣ посрѣщналъ съ дървета и камъни, вслѣдствие на което се сирѣ близо до нея. Комендантътъ прѣдложи да се взематъ рѣшителни мѣрки, защото по миренъ начинъ не е възможно да се сирѣ нападението. Но слѣдъ съвѣщание, рѣши се, общо, да се не прави още това, защото щѣха да паднатъ много жертви, въ числото на които ще има и много граждани — зрители. Подполковницѣтъ Бояджиевъ и Маслинковъ и Майоръ Георгиевъ заповѣдаха на тѣлната да не се приближава къмъ войската, защото ще стрѣлятъ, и почнаха да ѣ увѣщаватъ по разни начини. Въмѣсто да постигнатъ цѣльта си, тѣ бидоха изложени на разни нападки и оскърблѣния. — Обаче въ това врѣме тѣлната сама викаше, но не напрѣдваше. Рѣши се да се държи тѣлната въ това положение, безъ да се прибѣгва до каквито и да било насилственни мѣрки, съ цѣль дано се спечели, съ течение на врѣмето, хладнокрѣвие и подстрекателитѣ

и да обяснятъ на нападателнитѣ прѣстѣплението, което се върши, за да го съзнаятъ и се разотидатъ поестенно. При това положение Коменданта пакъ почна да ги увѣщава да се разотидатъ мирно и тихо, та да не ставатъ жертви, защото нѣма да допустнатъ да продължаватъ почнатото отъ тѣхъ прѣстѣпление. Увѣщанията траиха много дълго врѣме, като се правиха подобни и отъ много граждани, влѣзли между тѣлната. Тогава тѣ избрахъ четиричленна депутация, за да изкаже желанията имъ на Управителя. Депутацията се яви и заяви, че иска освобождението на Пекарева.

Слѣдъ завръщаніето си тя обяви на тѣлната, какво ѣ каза Управителъ, именно, че той не е правилъ распорѣждане за арестуваншето на Пекарева, но че получилъ телеграфическо съобщение за това тая заранъ, къмъ десетъ часътъ, и веднага направилъ распорѣждане, щото, ако Пекаревъ е задържанъ въ Камчийския участѣкъ, вслѣдствие извършване прѣстѣпление, да му се състави актъ и прѣдаде на сѣдебнитѣ власти или освободи, — споредъ характера на прѣстѣплението (чл. 19 отъ закона за полицията), и че сега не може да го освободи, едно защото не е тукъ, и второ — не знае характера на извършеното прѣстѣпление и мотивитѣ за задържаніето му. Слѣдъ това тѣлната бѣше почти наклонна да си разотиде, обаче насѣскана отъ нѣкои подстрѣкатели и отъ гласове: „не се връщайте, не знаете ли защо сме дошли ний въ Варна“, започна по разярено да вика и противъ депутацията, съ думитѣ: „Вазъ ви подкупиха“, и да насилва. Тогава Коменданта заповѣда да се даде сигналъ за стрѣлба, като прѣдупрѣди зрителитѣ, които не сѣ съ тѣлната, да се отстранятъ, за да не станатъ невинни жертви. Чуваха се отъ тѣлната насърчителни гласове да не се боѣтъ и да нападѣтъ, защото не смѣяли да стрѣлятъ. Даде се първи сигналъ за стрѣлба, слѣдъ който тѣлната се поразреди. Тури се кордонъ прѣдъ нападѣвшиѣтъ, пакъ съ цѣль дано се вразумѣтъ инсператоритѣ и постепенно се отстрани тѣлната, още повече като се виждаше, че нѣкои се разотиваха. Подстрѣкателитѣ окуражаха тѣя, които искаха да се оттеглятъ, и ги подканваха да се завърнатъ. По такъвъ начинъ тѣлната отново почна да се увеличава и напрѣдваше по лека до входа на самото здание. За да се прѣусогонови това напрѣдване, поставиха се на стѣлбата прѣдъ вратата войници вмѣсто стражаритѣ. Това бѣше часътъ къмъ три. Пристигна единъ селянинъ на име Киро Добревъ, на конъ и влѣзе въ двора между тѣлната, като ѣ окуражи да не се бои и да нападне, и заедно съ нея викаше „Ура“. Тѣлната истласка войницѣтъ и кордона и се качи на каменната стѣлба. Стражаритѣ отъ вжтрѣ затвориха вратата. По заповѣдъ на Коменданта извикаха кордона. Тѣлната насилва вратата. Коменданта, който бѣше въ правителственното здание, остана горѣ и кѣмаше възможность да излѣзе, даде заповѣдъ, отъ горѣ, да се стрѣли; даде се и сигналъ за стрѣлба, обаче по бързата молба на нѣкои отъ тѣлната, даде се врѣме за да ѣ увѣщайтъ да се разогиде. Виковеѣтъ на тѣлната станаха застрашителни, — крѣвъ ще проливатъ и дюкени ще чупятъ. — и се даде силенъ напоръ да счупятъ вратата, за да влѣзатъ въ самото здание и се саморазправятъ съ прѣдставителѣ на властѣта. Коменданта даде заповѣдъ отъ прозореца, на командующия 8 ѣ Пѣх. Приморски на Нейно Царско Височество Мария Луиза полкъ, да се дѣйствува и да стрѣлятъ отъ такова мѣсто, щото куршумитѣ да отидатъ само къмъ стѣлбата и вратата и по този начинъ да не се дадатъ много жертви, и понеже не можеше да вижда положението даде допълнителна заповѣдъ на командующия полка да дѣйствува по свое усмотрѣние, въ горнията смисълъ. Прѣди да пристѣпи къмъ послѣдното срѣдство, командующия полкътъ заповѣда на единъ взводъ да се хвърли на ножъ и да освободи вратата на зданието. Взводътъ се впусна напрѣдъ, но посрѣщналъ съ дървета не успѣ да проникне по-натѣтъкъ и да отпѣди нападателитѣ. Въ това сблъскване бидоха ударени отъ тѣлната нѣколко войници. Заповѣда се на взвода да отстъпи и да открие огънь. Въ тоя моментъ се испочупиха съ камъни джамовеѣтъ на правителственното здание и се натискаха силно вратата. Командующия полкътъ прѣдупрѣди още три пѣти, гласно, че ще стрѣлятъ и се даде сигналъ за стрѣлба, но тѣлната викаше и насилваше още по-ожесточено. Стрѣля се единъ пѣтъ, съ деветъ патрона. Тѣлната не отстъпи, а викаше „ура“ и ржкнѣлѣшеше. Стрѣля се втори пѣтъ, съ седемнадесетъ патрона. Вѣтъ отъ тѣлната викаха, че било стрѣляно на въздуха и съ празни патрони. Тѣлната още не отстъпи. Обаче тѣя, които бѣха близо до раненитѣ, почнаха да бѣгатъ, и тогава тѣлната като видѣ, че има ранени и единъ убитъ, и погната отъ войската, захвана да излиза отъ двора, отпразвайки най-гнусни нападки къмъ военнитѣ и хвърляйки камъни. Сѣций взводъ прибѣгна и като изтика останалитѣ, освободи площадката и вратата на зданието, слѣдъ което прогони тѣлната изъ входа на двора. На улицата до самия двореки входъ, се постави верига. Почнаха увѣщанията за разотиване. Частъ отъ тѣлната упорству-

ваше, по която причина се дадоха още два сигнала за стрѣла, по не се стрѣля, защото тия отъ тѣлната, които бѣха въоръжени съ дървета, се разбѣгаха. Отъ противоположний входъ на двора се почна хвърляне на камъни върху войската, вследствие на което тя бѣ принудена да даде два залпа на въздуха и отстрани нападателитѣ. После на улицата и въ градината останаха доста селяне и любопитни, рѣши се да се държи положение пакъ безъ стрѣляние и нападение съ ножове, за да се даде време да отишатъ страстите и дано се разотиде тѣлната постепенно, както и да се доведе още една полурота отъ казармата, за да усили ротата и да се очистиатъ окончателно улицитѣ отъ тѣлни. Съ пристиганieto на полуротата, около петъ и половина часѣтъ, расчистиха се тѣлнитѣ отъ улицата и малко по малко се очистиха и другитѣ улици, така щото къмъ десетъ часѣтъ цѣлия градъ бѣ очистенъ отъ селянетѣ.

Отъ гърмениято се уби само единъ, който падна на стѣлбената площадка, до самитѣ врата на зданието. Той падна съ дърво въ ръцѣ, което измѣрено относѣ, се указа да има два метра и седем-

десетъ четири сантиметра дължина, двадесетъ шесть сантиметра диаметръ ширина въ основата и деветнадесетъ въ върха. Раниха се деветъ души, отъ които осемъ леко и единъ смъртоносно.

Ударени отъ тѣлната: единъ, войникъ, порѣзанъ съ остро оръжие въ ржката; и единъ ударенъ съ дърво въ главата и нѣколко контузени отъ дървета и камъни; единъ пѣши стражаръ ударенъ съ тухла въ гърдитѣ и единъ стражарски конъ ударенъ силно въ главата.

З а б ъ л ѣ ж к а. Началника на Флотата пристигна въ окръжното управление въ четири часѣтъ, слѣдъ гърмениятъ.

Подписаха: Варненскій Окр. Управителъ Ив. П. Димитровъ, Командантъ на гр. Варна и Началникъ на Гарнизона Полковникъ Андрѣевъ, Началникъ на Флотата, Капитанъ II рангъ Пимонъ, Командующий 7-й п. резервентъ полкъ Подполковникъ Маслинковъ, Командующий 8-й п. Приморскій на Нейно Царско Височество Нягиня **МАРИЯ ЛУИЗА** полкъ отъ Генералния Щабъ Подполковникъ Вояджиевъ, Командиръ на 1-а Дружина отъ сѣция полкъ Майоръ Георгиевъ, Кметъ на града Варна К. Ранковъ.

Чл. 82. Отъ Конституцията. Жителитѣ на Българското Княжество иматъ право да се събиратъ мирно и безъ оръжие, за да обсъждатъ всѣкакви въпроси, безъ да искатъ по напредъ за това позволение.

Събрания вънъ отъ зданията, подъ откритото небе, напѣщо се подчиняватъ на полицейскитѣ правила.

Чл. чл. 18 и 19 отъ Закона за полицията.

Чл. 18. За всѣко произшествие, въ което има ѹлики за прѣстѣпление или прѣстѣпакъ, освѣтъ ония по печата, и прѣстѣпленията, по които може да се възбуди ѹглавно прѣсѣдѣние само по жалбата на пострадавшиѣ, или ако сж малолѣтни, — на тѣхнитѣ настойници, полицията е длѣжна да направи незабавно нужното дознание и да постѣпи съгласно съдебнитѣ закони. За лични обиди полицейското дознание не се прави, а се прѣдоставя на обидения да се тѣжи на право въ надлежния съдъ.

Чл. 19. Полицията е длѣжна да задържи всѣко лице, което извърши прѣстѣпление или прѣстѣпакъ, а така сжщо и ония, за които има силно подозрѣние въ пѣкое прѣстѣпление; по въ течение на 24 часа тя трѣбва да състави дознание и да го прѣдаде на надлежната съдебна властъ, само съ разрѣшението на която да се задържи прѣстѣпникътъ слѣдъ изгичанieto на тоя срокъ въ полицията. Изключение става, когато поради важността на прѣстѣплението и далечината на мѣстото, дѣто сж съдебнитѣ власти, не може да се извърши всичко това въ 24 часа. Въ такъвъ случай прѣстѣпникътъ може да се задържи подъ отговорностъ на полицията, до три дена, и за това се съставя мотивиранъ протоколъ.

Отъ Наказателния Законъ:

Чл. 138. Тѣлна, събрана съ цѣль чрѣзъ сила или заплашване да прѣпятствува на пѣкоя публична властъ или нейнъ органъ да упражнява свободно своитѣ права и длѣжности, или да ги принуди да извършатъ или да не извършатъ нѣщо въ кръга на тѣхнитѣ права и длѣжности, наказва се за *мятежъ* съ строгъ тъмниченъ затворъ отъ 3 до 5 години.

Чл. 140. Ако възстаналата тѣлна е нападнала или взела въ своя властъ община, домъ, складъ за оръжие, военни припаси или барутъ, желѣзница, телеграфно или пощенско учреждение, то виновнитѣ, ако не сж извършили по строго наказуемо прѣстѣпление, наказватъ се: прѣдводителитѣ и подбuditелитѣ — съ строгъ тъмниченъ затворъ отъ 5 до 15 години, а всички други — съ строгъ тъмниченъ затворъ до 5 години.

Чл. 141. Ако възстаналата тѣлна извърши грабежъ, палежъ, нѣщо унищожил или употреби насилие надъ отдѣлни личности, то подбuditелитѣ и прѣдводителитѣ, до колкото не съществуватъ по тѣжко прѣстѣпление — наказватъ се: съ строгъ тъмниченъ затворъ отъ 10 до 15 години, а другитѣ — съ строгъ тъмниченъ затворъ до 5 години.

Чл. 172. Който непосредствено възбужда къмъ извършване на прѣстѣпление и то чрѣзъ явна проповѣдь прѣдъ събрание, и чрѣзъ разпространяване и явно излагане ликове или печатни произведения, наказва се: 1) като подбuditел, ако послѣдва прѣстѣпление по поводъ на това подбуждане; 2) съ тъмниченъ затворъ, ако подбужданieto остане безъ послѣдствие.

Чл. 173. Наказва се съ тъмниченъ затворъ и ози, който по изложени въ чл. 172 начинъ, съ цѣль за извършване на прѣстѣпление, подбужда непосредствено къмъ непокорство на закона или правилата, наредбитѣ и разпорежданията, издадени отъ властѣта въ кръга на законитѣ.

Чл. 174. Който, по изложения въ чл. 172 начинъ, хвали или оправдава прѣстѣплението или тогава, който и за гдѣто е извършилъ това прѣстѣпление,

1) наказва се: съ тъмниченъ затворъ до една година.

Правилникъ за реда и случаитѣ при които гражданскитѣ власти искатъ съдѣйствие отъ войската.

§. 1. Когато срѣдствата, съ които разполагатъ полицейскитѣ власти, сж недостатѣчни за запазване реда на вътрѣшната безопасностъ, гражданскитѣ власти искатъ съдѣйствие отъ войската, прѣимущественно въ слѣдующитѣ случаи: а) за прѣдварение и прѣкративане народни смущения, безредици и вълувания, които иматъ характеръ на явно съпротивление при изпѣлнение законнитѣ искания на властѣта.

§. 8. Ако безредицата или смущението е станало въ мѣстото, гдѣто се намира военний Началникъ, или тамъ на близо, Началникътъ, като напачи потрѣбната войска, длѣженъ е да отиде на мѣстото, гдѣто е станало произшествието, и лично да се запознае съ сжщността на дѣлото; ако ли пѣкъ безредицитѣ и смущенията сж станали въ по далечна отъ десетъ километра мѣстностъ, съ командата се изпраща другъ офицеръ; когато пѣкъ е невъзможно да се изпрати съ командата офицеръ, комендантътъ приема самъ началството надъ командата.

§. 14. Старший Началникъ на войската, слѣдъ като получи указанія да употреби оръжие, разпорѣжда се самостоятелно. Къмъ това дѣйствие началникътъ пристѣпва само слѣдъ прѣдупреждение непокорнитѣ, че послѣ трикратенъ сигналъ съ трѣба или барабанъ, ще почне да дѣйствува съ оръжие. Способътъ за дѣйствуванието съ оръжие зависи напѣлно отъ усмотрѣнието на началника на войската, съ това, обаче, че къмъ огнестрелно дѣйствие въобще да се прибѣгва само въ случай на крайна и неизбѣжна нужда, или когато по другъ начинъ не е възможно да се прѣкрати безредицата.

Забѣлъжка. Началнику на войската не се забранява, прѣди казаното по-горѣ прѣдупреждение, да прибѣгва къмъ свѣтъване и ѹвѣщаване непокорнитѣ, ако намѣри това за възможно и полезно.

§. 15. Безъ ѹпоменатото въ горния § прѣдупреждение и безъ указването на гражданската властъ, на войската е позволено да дѣйствува съ оръжие само въ крайна необходимостъ, а именно: а) когато войската се нападне отъ непокорнитѣ, б) когато стане нужда съ бързо дѣйствие да се спаси животътъ на лица, които сж изложени на опасностъ отъ възмутителитѣ.

СПИСОКЪ НА РАНЕНИТѢ СЕЛЯНИ:

1) *Георги Славовъ*, 25 години, 2) *Иванъ Костовъ*, 58 години, 3) *Костадинъ Танасовъ*, 30 год., — отъ с. Мемш-Суфуларъ (Варн. Околия) и тримата земледѣлци; 4) *Петко Пѣевъ*, 31 год. овчаръ отъ с. Аджемлеръ (Варн.); 5) *Никола Диковъ*, 42 год. отъ с. Шабла (Балчикска Околия), земледѣлецъ; 6) *Груди Волчевъ*, 25 год., земледѣлецъ отъ с. Инджекой (Варн.); 7) *Димо Стояновъ*, 28 год., земледѣлецъ отъ Ясж—Вашъ (Варненско), земледѣлецъ; 8) *Коста Василевъ*, 19 год., кермидчия отъ гр. Варна; 9) *Димитръ Горановъ*, 36 год., овчаръ отъ гр. Варна; 10) *Иванъ Парасковъ*, 19 год. отъ с. Голѣма-Франга (Варн.) **убитъ** и 11) *Христо Гиневъ*, 22 год., калайджия отъ с. Рахманлий, **умрѣлъ**. Всичко 11 души, между които има единъ излѣзълъ отъ затвора прѣди три дни, двама слуги на овчари, единъ калайджия, единъ кермекчия и останалитѣ земледѣлци.

ХРОНИКА.

— Г-нъ Д-ръ В. Радославовъ, Министръ на Вътрѣшнитѣ работи, дойде въ града ни на 6-й того и замина на 10-й за г. Руссе. Той биде посрѣщанъ и испратени отъ приятелитѣ си.

— Селенитѣ отъ Голѣма—Франга, Варнен. Околия, на които правителството е раздало хрѣна, сж подали слѣдующата телеграмма до Комитета:

„Патовачени сме отъ съселенитѣ си да искаме на комитета напата и тѣхна искрена имъ благодарностъ за помощта, дадена въ храна на гладующитѣ семейства отъ с. Франга. Ползуваме се отъ случая да благодаримъ и на правителството за грижитѣ и ѹлесненията, които прави за облекчение нещастното положение на селянитѣ“.

— Най-краснорѣчиво се опровергава твърдението на оппозиционеритѣ, че движението на земледѣлцитѣ имали нѣкакво партизанско значение, отъ слѣдующето заявление, подадено на 2 Мартъ т. г. до г. Варнен. Окр. Управителъ отъ г. Ю. Н. Пекарежъ:

„Съобщавамъ Ви Г-не Управителю, че Вар. Окол. Земл. Комитетъ въ едно отъ засѣданията си е рѣшило на 5 Мартъ да събере селянитѣ отъ окръга, за да отправятъ и тѣ свои протестъ до Н. Ц. Височество, противъ десѣтъчната система, която ще се вежда за тая година отъ настоящето правителство. Мѣсто за обсъждане тая съснаптелна данѣчна система е опрѣдѣлено пазарището до Вар. окр. обр. желѣзарска работилница. Събраниято ще бѣде чисто земледѣлческо; **нѣма да се допустнатъ да взематъ участие хора принадлежащи на която и да е партия.** За това моля разпорежданието Ви да се взематъ мѣрки за запазване тишината, която може, въ случай, да се наруши само отъ **властѣта и оппозицията**“.

— Канимъ съгражданитѣ си, съ особно внимание да слѣдѣтъ всичкитѣ оппозиционни вѣстници, какъ ще прѣдставѣтъ смущенията, станали на 5-ий того тука. Едни ще съобщаватъ, че на митинга сж присѣдствували 10000 души, други 20000 и трети 30000 и повече. Числото на убититѣ непрѣмънно ще бѣде десеторно ѹвеличено, а на арестованитѣ, кой знае колко? Случайно ни попадна на рѣка вѣстника аа съсѣдни намъ градъ Руссе, органа на демократитѣ „Народна Дума“, който съобщава че имало около 3000 души арестувани, между които е билъ и г. Кр. Мирски!.. Скандалъ! Вѣрваме, че и сачитѣ демократи ще се исмѣжтъ на тия опашати лѣжи. Нѣ, не! Малко ни позамисли това съобщение, и, като го прочетохме, паумихме си за народната поговорка „гузенъ негоненъ бѣга“. Възможно е, слѣдствието да раскрие, че истинскитѣ подстрекатели на тия смутове, се намиратъ между водителитѣ на демократитѣ тука. Каквото и да е, нека бѣде знайно, че властѣта не може да се стрѣска отъ никакви заплашания и че тя трѣбва да тури рѣка на всички, които по закона трѣбва да отговорятъ за прѣстѣпленията си. Само по такъвъ начинъ може да се тури редъ въ страната. —

— Съ какви ниски срѣдства си служатъ нашитѣ оппозиционери, се вижда отъ факта, че мѣстния в. „Извѣстникъ“ съ тенденция съобщава името на ротния Командиръ, който е далъ заповѣдь за стрѣла, по оняденшния мятежъ. Това може да излѣзе само отъ перото на човекъ, който не е виждалъ казармитѣ и подъ разни благовидни начини е отбѣгвалъ да служи въ войската.

Види се, щеше да тѣржествува, ако ротния не бѣше се подчинилъ на заповѣдта на Началника си! Безсрамници! Искате да свѣвате раздоръ и мѣжду войската.

— Научаваме се, че по оняднешнитѣ смутове имало арестувани 32 души и то тия, които сж вземали активно учение. —

— Командированъ е за съдебенъ слѣдователъ тукъ г. Д-ръ Ивановъ, Софийскій такѣвъ, защото до сегашния г. Д. Чахларовъ се ѹволни по оставка, подадена на 3-й того. Като младъ и енергиченъ

г. Д-ръ Иванчевъ, вѣрваме, ще изслѣдва много вѣщо дѣлото. заведено противъ митежниците. —

— Научаваме се, че за ординаторъ при тукашната болница е назначенъ г. Д-ръ Титевъ, такъвъ до сега при Ловчанската болница.

Нѣколко думи за падаритѣ на лозята.

Падаритѣ на лозята иматъ много голѣмо значение за послѣднитѣ, по която причина тѣ, въ всички лозарски страпи, сж държавни или чисто общински служители. До скоро врѣме, обаче, у насъ въ България това нѣщо правили изключение, защото бѣ запазено още отъ турско врѣме правото да се назначаватъ отъ самитѣ лозари, които се грижатъ и за опрѣдѣление на възнаграждението имъ. Прѣдъ видъ, че избрании падаръ е въ зависимостъ отъ всѣки единъ лозаръ, та пазенето става по—слабо, отъ друга страна често падаритѣ сж злоупотрѣбвали съ възложената имъ длъжностъ; то и нашето правителство се занима съ този въпросъ и издаде законъ, щото за въ бѣдѣще тѣ да бѣдѣтъ общински служаци, да се назначава въ и плащатъ отъ общинитѣ. Едва ли е имало нѣкоя друга лозарска страна както Варна, въ която лозаритѣ сж пожелали, въпрѣки закона пакъ сами да избиратъ и назначаватъ падаритѣ.

Прѣдъ видъ на послѣдното ние ще кажемъ нѣколко думи за значението на падаритѣ и влиянието имъ върху гроздобера и изобщо върху лозята. Пзвѣстно е, че на гроздѣто сж всички принители. То се яде съ охота отъ много животни и прѣлѣстюва всички дѣца и възрастни хора да си поткраднатъ, като по нѣкога тѣ си присвояватъ даже голѣми права надъ чуждото гроздѣ, особено като знаятъ, че падарина е тѣхенъ човекъ. Това нѣщо вкоренива у честнитѣ и голѣми притежатели силно безпокойствие, което не се отмахва до като не си прибератъ гроздѣто, или до като не си поставятъ свой сигуренъ пазачъ. Поради това именно щомъ гроздѣто поузрѣе и лозята нѣматъ сигуренъ пазачъ противъ лакомитѣ крадци, лозаритѣ бързатъ да обератъ лозята си рано, безъ да гледатъ че виното имъ ще бѣде отъ долно качество. Тамъ гдѣто нѣма чужди — безъ лози жители, тамъ гдѣто нѣма солдати, ученици и гдѣто лозя иматъ всички, тази опасностъ е по-малка, отъ колкото при голѣмитѣ градове, каквото е гр. Варна. Въ послѣднитѣ гроздѣто почва да се бере и продава още отъ ягориди и, ако се прослѣдятъ добри продавачитѣ, ще се види, че се купува повечето пакти отъ съмнителни лозари.

Отъ друга страна падаритѣ, щомъ не сж общински, или държавни, принуждаватъ лозаритѣ да обираатъ рано лозята чрѣзъ лѣжи, защото е въ тѣхенъ интересъ, тъй като тогава, ще трѣгнатъ по съ врѣме изъ града да събиратъ своето право за пазене. Падаритѣ заплашватъ лозаритѣ, че гроздѣто ще почне да се напуква, ако удари дѣждъ; лѣжатъ че почнало да гние и пр., нѣща които рѣдко се случватъ. А съ това тѣ твърдѣ много затрудняватъ властитѣ (държавни и общински) за да опрѣдѣлятъ добри денъ за гроздобера.

Падаритѣ сж длъжни да пазятъ лозята въ всѣко врѣме. Съ законъ е запрѣтено пасението на добитѣка изъ лозята, по причина че принасятъ голѣми врѣди на лозитѣ и способствуватъ за разнасяне на развитѣ болести отъ едно лозе въ друго. Щомъ падаръ не е назначенъ отъ общината, той се бон да хване пустнатия добитѣкъ, защото знае че принадлежи на нѣкой лозаръ, който идущата год. ще говори противъ избирането му. Поради всичко това лозаритѣ трѣбва съ радостъ да посрѣщнатъ този законъ: да се назначаватъ падаритѣ отъ общината, служащитѣ при която никога не ще работятъ въ ущърбъ на лозаритѣ. Прѣди 15 — 20 дена лозаритѣ бѣхъ свикани да се произнесатъ по този въпросъ, който обаче се разрѣши отъ болшинството въ протина на интереситѣ имъ смисълъ т.

(въпрѣки закона) падаритѣ да се назначаватъ отъ самитѣ тѣхъ. Избранитѣ за въ комитета лица изъ между лозаритѣ сж се убѣдили въ несправедливото искане на лозаритѣ и болшинството сж се съгласили: падаритѣ да се назначаватъ пакъ отъ градския съвѣтъ. Ние завършваме съ похвала на тѣзи г. г. избрани лозари, като вѣрваме, че градския кметъ никога не ще се съгласи да отстъпи отъ изричното прѣдписание въ закона и не ще гледа униженитѣ агитации на заинтересовани лозари.

X.

Интересенъ Шантажъ.

(Изобрѣжение на стоиловата полиция и дѣйствието на сегашната).

На 25 миналий мѣсець се явилъ при Г-на Добр. Окол. Началникъ добричкий жителъ Х. З., банкирътъ, по народностъ еврейнъ и му далъ писмо, което получилъ чрѣзъ пощата, съ слѣдующето съдържание:

„Г-не Х. З.! Отъ името на Антисимитическото Дружество, уговяватъ се да приготвите 50 наполиона златни непрѣмѣнно до 29 того, въ който денъ да ги занесете и оставите въ рускитѣ гробища, до голѣмий кръстъ, като ги заровите безъ да се познаватъ. Ако не изпълнете това, ще бѣдите убити Вий. Ако съобщите това на полицията, то знайте, че не само Вий, но и цѣлото ви семейство ще бѣдите убити! за да останите живи и живѣйте свободно, дайте паритѣ. Глѣдайте да не Ви види никой, когато ще турите паритѣ на опрѣдѣленото мѣсто. — Паритѣ ще занесете и турите точно въ 7 часътъ вечеръта и веднага да се махните! Живота Ви не е за 50 наполеона, ако обадите нѣкому, ще бѣдите убити!

27 Февр., 1900 год.

Антисимитикъ

Не обаждай никому, ако искашъ да живѣешъ! —

Като прочелъ това Околийскій Н-къ, успокоилъ приносители му, като му съобщилъ, че той ще вземе мѣрки за да не се случи нѣщо съ него, а за залавяние на прѣстѣпника го помолилъ да отиде на 29-й вечеръта въ 7 часътъ и остави паритѣ на опрѣдѣленното мѣсто. Г-нъ Х. З. се боялъ първоначално и отказвалъ, но началника го убѣдилъ, че не трѣбва да се бон, защото ще бѣде запазенъ и ще има тамъ стражари, той се съгласилъ най-сетнѣ. Разпоредено било на 29-й вечеръта скрити стражари да слѣдятъ, кой ще иде да вземе паритѣ. Въ 7 часътъ вечеръта Х. З. остави паритѣ до кръстѣта, като се огледалъ дали нѣма нѣкой да го види и бърже си заминалъ. Подиръ 1/4 часъ нѣщо се явива едно лице и се навежда да вземе паритѣ, обаче въ този моментъ го хваща силно стражарска рѣка. Той бръква въ джеба си бърже да извади револьверъ, но рѣката му се задържа силно въ джеба и на сигнала дохождатъ и другитѣ стражари и го залавятъ. Лицето, „антисимитикъ“ билъ познатия на полицията бездѣльникъ, бивши Стоиловъ приставъ Юрданъ Стоиновъ. Обискиранъ, намѣрило се въ джеба му, въ който бръкналъ при залавянието, револьверъ, намѣрили сжщо и една кама на кръстѣта му. Приседнало му на тоя пладнешки крадецъ да вземе 50 тѣхъ наполеона и то тъкмо, когато е мислилъ вече, че се е обогатилъ. Ний не можемъ освѣнъ да похвалимъ Добричката полиция, която нѣколко пакти вече е доказала, че изпълнява длъжността си съ голѣма вѣщина и служи за голѣма гаранция на редътъ и безопасността.

ТЕЛЕГРАММИ

(На Балканска агенция).

Цариградъ. 8-й Мартъ. Въ близкостоящитѣ до Портата кръгове увѣриватъ, че Скопския валия Хавузъ Паша е билъ повиканъ тукъ за да докладва върху положението и че той не е още уволненъ. Възможно било, щото Хавузъ Паша да се завърне на поста си: Направенитѣ на послѣдѣтъ усилия за да се убѣдѣтъ Даматъ Махмудъ Паша и синоветѣ му да се завърнатъ въ Цариградъ не сполучихъ.

Кантаунъ. Една официална телеграма отъ Варрентенъ съ вчерашна дата казва, че неприятелитѣ не сж многобройни въ околността, нъ че тѣ заематъ на брѣгътъ на рѣката Ваалъ една позиция, които мъчно може да се достигне отъ Английския топове. Буритѣ, които бѣхъ при Фортинетримъ, се оттеглихъ къмъ Християна.

Лондонъ. На вѣстницитѣ телеграфиратъ отъ Кронстадъ съ дата отъ 5-й Мартъ. Буритѣ очакватъ съ куражъ настѣпленieto на Англичанитѣ. Прѣдсѣдателя Крюгеръ държа една рѣчь, съ която увѣщаваше Бургеритѣ да постоянствуватъ въ борбата за свобода, ако и Англичанитѣ да заематъ врѣмѣнно Блюмфантейнъ. Независимостъта на отечеството ще остане сигурно непокътната. Прѣдсѣдателя Шайнъ държа тъй сжщо една рѣчь въ сжщата смисълъ, като казва, че Бургеритѣ не трѣбва да даватъ вѣра на прокламацията на Лордъ Робертса, които имъ прѣдлага да сложатъ оржието си. И двѣтъ рѣчи се посрѣщнахъ съ ентузиазмъ.

Цариградъ 9 Мартъ. Касателно Русско Турското съглашение за построяване на желѣзници въ Мала-Азия узнава се само, че Турция се задължава, въ случай тя не построи сама желѣзницитѣ, които отиватъ къмъ Русската граница или къмъ брѣговетѣ на Черно Море съ собствени капиталы или ако не ги експлоатира сама, тя трѣбва да даде прѣдпочитание само на Русски концесионери. Колкото за близкитѣ до Персийската гра-

ница желѣзници, Турция ще трѣба да се споразумѣва прѣдварително съ Руссия. Вижда се че тия съглашения не сж още окончателно сключени въ подробноститѣ. Слухъ се носи че Министра на Правосѣднето Абдулрахманъ паша отказалъ да подпише надлѣжното рѣшение на Министерскитѣ съвѣтъ и далъ оставката си.

Цариградъ с. д. Говори се, че даденитѣ на Руссия прѣимущества за построяванието на желѣзници въ Мала Азия, се отнасятъ за вилайтитѣ Кастамуния, Сивастъ, Требизонде, Ерзерумъ и Ванъ.

Доренко Марквисъ с. д. В. Dugers pows обнародва слѣдующата телеграма отъ Претория съ, дата 2 Мартъ. На западната граница близо до Лобаци стана сражения, Англичанитѣ избѣгаха, Буритѣ не прѣтърпяха никакви загуби, тѣ заловиха много припаси, конѣ и пушки. Мнозина Англичани сж хванати въ плѣнъ.

Лондонъ, 22 Мартъ, на Агенция Reuter, съобщаватъ отъ Лобаци съ дата отъ 2 Мартъ „вчера имаше живо сражение близо до Лобаци, Буритѣ бидоха отблъснати и прѣтърпяха значителни загуби, подиръ пладнѣ Буритѣ бомбардираха Английския лагеръ. Поручикъ Тайлеръ биде убитъ, голѣми бурни сили подъ заповѣдитѣ на командата Сериманъ настѣпватъ отъ Мефкингъ-къмъ Лобаци.

Лондонъ с. д. на агенция Reuter, съобщаватъ отъ Кронисталъ, че Буритѣ отбѣгнаха близо до Ветюни, Генерала Гетекръ, който прѣтърпялъ голѣми загуби. Голѣмо число Англичани били хванати въ плѣнъ.

Българско Акцион. Дружество „ДРУЖБА“ — ВАРНА

ОБЪЯВЛЕНИЕ

№ 479

На 23-ий Мартъ т. г. до 4 часа слѣдъ пладнѣ, въ кантората на Дружеството ще се продаватъ на търгъ слѣдующитѣ цѣнни книжа заложени за заеми:

I. На Абаджийско-кожухарското Акц. Д-ство „Трудолюбие“ въ Варна, осемъ акций подъ № № 1813 до 1820 включително и дванадесетъ акции подъ № № 1427 до 1438 включително.

II. На Търговското кредитно Д-ство „Омония“, въ Варна, четири акций подъ № № 2580, 2582, 2583 и 2584.

III. На Търговската Банка — Руссе — петъ акций подъ № № 23846 до 23850.

IV. Общницитѣ на Софийската Градска Община, петъ облигаций подъ № № 26796, 26799, 26805, 26810 и 26814 съ по 30 купони.

Търгътъ ще почне отъ първоначална цѣна: за една акция на „Трудолюбие“ 45 лв. зл., — на „Омония“ 45 лв. зл., — на Търговската банка 30 лв. зл. и за една облигация 40 лв. зл.

За участие въ търга се иска залогъ 10% отъ дѣйствителната стойностъ на акциитѣ и облигациитѣ.

Гр. Варна, 10 Мартъ 1900 год.

Отъ Дирекцията.

Варненско Градско Общинско Управление

ОБЪЯВЛЕНИЕ

№ 1540

Варна, 11 Февруарий 1900 година.

Извѣстива се на Г. г. интересующитѣ се, че на 20 идущий Мартъ н. г. въ 3 часа слѣдъ пладнѣ, съ прѣтържка на слѣдующий денъ по сжщото врѣме, въ помѣщенieto на Общ. Управление ще се произведе търгъ съ тайна конкуренция за отдаванието на прѣдприемачъ чистението на града и изхвърлянието сметѣта, калѣта, навѣтия пѣсьнъ и снѣгъ изъ него на опрѣдѣленитѣ мѣста за три години (отъ 1-и Априлъ 1900 г. до 15 Априлъ 1902 г.)

Първоначална цѣна за три години е 150,000 лева.

За право участие въ търга се иска залогъ 2500 лева въ удостовѣрение отъ Бълг. Народна Банка или Общ. касиеръ и свидѣтелство за честностъ.

Поемнитѣ условия сж на расположеение на Г. г. интересующитѣ се всѣки присѣтветвенъ денъ и часъ въ Общ. Управление.

2—2

Кметъ: К. Ранковъ

Секретаръ: П. В. Петрановъ

Печатница Н. Петровъ, — Варна.